

РЕШЕНИЕ

№ 955

гр. София, 03.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-4, в закрито заседание на трети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Никола Чомпалов

като разглежда докладваното от Никола Чомпалов Търговско дело № 20221100901108 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ, вр. с Глава XXI ГПК.

СГС е сезиран с жалба от Р. Д. БЛ., който е бил ликвидатор на заличения търговец „Г.С.Г.“ ЕООД, срещу отказ N 20220608152044/10.06.2022 г. на длъжностното лице по регистрация към Агенция по вписвания, постановен по заявление за вписването му като ликвидатор на заличения търговец. Според жалбоподателя отказът на длъжностното лице е незаконосъобразен, защото е налице имущество на стойност 13 631,11 лв. по фактура N 012/15.02.2010 г., както и вземане в размер на 42 391,68 лв. и 6 061,85 лв. – ¼ от присъдена сума по решение от 24.11.2016 г. по т.д. N 2276/16 г. на САС и определение по ч.т.д. N 690/2020 г. Сочи се, че стоките по фактурата, както и вземането, са налични и не са осребрени, поради което те подлежат на осребряване. Поддържа се, че това неразпределено имущество е основание за възобновяване на действията по ликвидация, изразяващи се в осребряване на имуществото. Искане се от жалбоподателя да се отмени обжалвания отказ и да се впише възобновяване на производството по ликвидация и вписване на Р. Д. БЛ. за ликвидатор.

Агенция по вписванията е подала отговор, с който оспорва жалбата с довода, че отказът е законосъобразен, защото не са представени доказателства за налично имущество.

Според съда жалбата е подадена в срок и срещу подлежащ на обжалване акт на длъжностното лице по регистрация към Агенция по вписвания, поради което следва да се разгледа по същество.

Със заявление N 20220608152044/10.06.2022 г. е заявено да се обяви в ТР възобновяване на производството по ликвидация на заличения търговец „Г.С.“ ЕООД и вписване на Р. Д. БЛ. за ликвидатор.

Представена е фактура N 012/15.02.2010 г., в която се сочи, че „Г.С.“ ЕООД е закупил

стоки /аксесоари за производство на алуминиева дограма/ при цена от 13 631,11 лв.

Представен е приемно-предавателен протокол, в който се сочи, че стоките по фактурата са били предадени на „Г.С.“ ЕООД.

Представено е решение от 24.11.2016 г. по т.д. N 2276/2016 г. на САС, с което е отхвърлен предявеният от „Т.Б.“ АД срещу „Г.С.Г.“ ЕООД, „Г. -РБ“ ЕООД и Р. Д. БЛ. иск с правно основание чл.422 ал.1 ГПК за установяване, че „Г.С.Г.“ ЕООД, „Г. -РБ“ ЕООД и Р. Д. БЛ. дължат солидарно на „Т.Б.“ АД сумата от 125 626,44 ЕВРО, представляваща разликата над 19 836,37 ЕВРО до 144 823,81 ЕВРО, а „Т.Б.“ АД е осъдена да заплати на „Г.С.Г.“ ЕООД, „Г. -РБ“ ЕООД и Р. Д. БЛ. съдебни разноски от 9469,10 лв.

Представено е определение по ч.т.д. N 690/2020 г. на ВКС, с което частната жалба на „Г.С.Г.“ ЕООД е оставена без разглеждане и е допуснато изслушване на ССЕ.

С обжалвания отказ N 20220608152044/10.06.2022 г. длъжностното лице по регистрация е отказало да впише заявеното обстоятелство. Прието е в мотивите, че не са представени доказателства за наличие на открито имущество.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на производството пред съда е жалба срещу отказ на длъжностното лице по регистрация да впише възобновяване на процедурата по ликвидация – чл.273 ал.2 ТЗ.

Според съда обжалваният отказ е законосъобразен. Това е така, защото от представените със заявлението доказателства не се установяват факти, които да сочат за открито след заличаване на търговеца имущество, което да обуславя необходимост от извършване на по-нататъшни действия за ликвидация и назначаване на ликвидатор.

Водеща предпоставка да се допусне вписване на поисканото със заявлението обстоятелство е откриването на имущество, което е било собственост на заличения търговец. По аналогия от нормата на чл.744 ал.1, т.2 ТЗ следва да се приеме, че възобновяването на производството по ликвидация е обусловено от откриването на имущество, което не е било известно при прекратяването на производството и заличаването на търговеца. В този случай се продължават действията на ликвидатора по осребряване на „новооткритото имущество“, но не се възстановява правосубектността на заличения търговец. Възобновяване на производството по ликвидация в хипотезата на чл.273 ал.2 ТЗ, при която се назначава ликвидатор „ad hoc“, не възстановява правосубектността на заличеното дружество, защото назначаването на ликвидатор е продиктувано единствено от необходимостта да се извършат конкретни действия по осребряване на „новооткритото имущество“ /определение № 177 от 03.04.2018 г. по гр.д. № 2939/2017 г., Г. К., II Г. О. на ВКС/.

По делото е представена фактура N 012/15.02.2010 г. и приемно-предавателен протокол, от които се установява, че заличеният търговец „Г.С.“ ЕООД е закупил стоки /аксесоари за производство на алуминиева дограма/ при цена от 13 631,11 лв., както и че стоките са му предадени. Тези доказателства могат да служат за доказване на сключена преди 12 години сделка по придобиване на активи, но по никакъв начин не са в състояние да установят, че тези активи са налични към подаване на заявлението.

Предназначението на закупените стоки в търговския оборот е да бъдат препродадени или да бъдат вложени при изпълнение на определена дейност. Не са представени доказателства за обратното – за факта, че тези активи реално съществуват в момента, както и че са във фактическата власт на бившия ликвидатор. Възобновяването на производството по ликвидация в този случай крие две опасности – 1. да не съществува реално имущество, което да се осребрява и 2. да е необходимо да се води съдебно дело за предаване на вещите на ликвидатора, ако те не се намират във фактическата власт на бившия ликвидатор. Както се спомена по-горе, възобновяване на производството по ликвидация на основание чл.273 ал.2 ТЗ не е съпроводено с възстановяване правосубектността на заличения търговец, поради което и след вписване на това обстоятелство заличеният търговец не може да бъде страна по съдебно производство - ако вещите не са у ликвидатора, невъзможно е по съдебен ред да се реализира защита и да се иска предаването им.

Следва да се спомене, че закупените по фактурата стоки са били предадени още през 2010 г. на търговеца, поради което няма основание да се приеме, че те не са били известни към прекратяване на производството по ликвидация и че са били открити след заличаването на търговеца. Ако вещите са се намирали във фактическата власт на търговеца към започване на ликвидацията, следва да се приеме, че са осребрени. Няма основание за извод, че тези вещи не са били известни на търговеца към приключване на ликвидацията, както и че към подаване на заявлението вещите са били открити и върху тях е установена фактическа власт от бившия ликвидатор.

С представеното по делото решение от 24.11.2016 г. по т.д. N 2276/2016 г. на САС, влязло в сила на **20.05.2017 г.**, в полза на „Г.С.“ ЕООД са присъдени съдебни разноски, но това решение е влязло в сила дори преди започване на производство по ликвидация на 20.05.2018 г., поради което присъдената с него сума няма качеството на „новооткрито имущество“. Заличеният търговец, който е бил страна по съдебното производство, добре е знаел за това, че още една година преди започване на ликвидацията притежава вземане за съдебни разноски.

В представеното определение от 24.06.2020 г. по ч.т.д. N 690/2020 г. на ВКС не се съдържа присъждане на вземане в полза на заличения търговец, чиято частна жалба е оставена без разглеждане. След извършена служебно проверка на електронната страница на ВКС се установи, че по това дело е постановено на 21.02.2021 г. определение, с което е издаден обратен изпълнителен лист в полза на Р. Д. БЛ. и на „Г. РБ“ ЕООД срещу „Т.Б.“ АД. Това означава, че по ч.т.д. N 690/2020 г. на ВКС не е постановен акт, от който да произтича вземане на заличения вече търговец, чиято частна жалба е оставена без

разглеждане.

При тези факти съдът намира, че фактическият състав на чл.273 ал.2 ТЗ не е осъществен, поради което обжалваният отказ е законосъобразен. Няма основание да се възобновява производство по ликвидация, защото не е налице имущество, което да подлежи на осребряване. Освен това възобновяването на ликвидацията по чл.273 ал.2 ТЗ не може да служи като средство да се водят нови съдебни дела за имуществени права на търговеца, чиято правосубектност не се възстановява.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата следва да се остави без уважение.

Мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Р. Д. БЛ., който е бил ликвидатор на заличения търговец „Г.С.Г.“ ЕООД, срещу отказ N 20220608152044/10.06.2022 г. на длъжностното лице по регистрация към Агенция по вписвания.

Решението може да се обжалва пред САС в 7-дневен срок от връчването.

Съдия при Софийски градски съд: _____